

Solveig Schult Ulriksen in memoriam

På vegne av styret i AMOPA vil jeg få minnes vår venn og kollega Solveig Schult Ulriksen – ”Pus” for hennes mange venner – som døde den 14. september 2021, 81 år gammel.

Undertegnede ble kjent med Pus på Romansk Institutt, Universitetet i Oslo, der hun arbeidet i hele sin karriere, som en meget verdsatt underviser og forsker. Hun tok også sin del av ansvaret for instituttets daglige drift, og påtok seg mange administrative oppgaver, i tillegg til de faglige, blant annet som instituttleder.

Pus var en intellektuell i ordets beste forstand. Hun var uhyre vitebegjærlig og kunnskapsrik, ja, lærd, og sa aldri nei til å dele kunnskapen med kolleger og studenter. Man kan for øvrig si at hun investerte i kunnskap, for det er ikke mange privatpersoner i Norge, eller i hele verden, som har Diderots *Encyclopédie* i bokhylla. Hun var et komplett fagmenneske, og var like god i det språklige som i det litterære.

Pus og jeg hadde flere felles arenaer enn franskfaget på universitet. Vi var begge medlemmer av Norsk Oversetterforening, og møttes der til faglig og sosialt samvær. Pus gjorde en viktig innsats som oversetter: Hun oversatte litterære tungvektere som Diderot, Balzac og Beckett, og hun var medlem av Norsk Oversetterforenings faglige råd i godt og vel et tiår, de siste fire årene som rådets leder.

Hennes faglige meritter og hennes innsats for fransk språk og kultur ga henne ”de akademiske palmer” i 2001. Hun var medlem av AMOPA de Norvège fra starten i 2005, og som i andre fora der hun var til stede, var hun aktiv også her, som medlem, styremedlem fra 2008 til 2012 og sekretær. Hun har vært både foredragsholder og interessert tilhører på medlemsmøtene. Blant annet har hun snakket om Frankrikes første vitenskapskvinne, Emilie du Châtelet, om Rousseau og om oversettelse.

I tillegg til sine akademiske og faglige meritter var Pus et praktisk menneske, som skapte et godt og trygt hjem for sin sønn Harald. Hun lagde mat fra grunnen, hun kunne spikke seljefløyer, hun var sporty, gikk skogturer, gikk på ski på hytta hun hadde på fjellet. Kort sagt, hun hadde mange strenger på sin lyre.

Og så kanskje det aller beste: Hun var helt uten baktanker. Det hun sa, det kunne man stole på, hun var ærlig og sto for sine verdier, og var i det hele tatt ikke beregnende. En slik venn og kollega må man være glad for å ha, og selv minnes jeg Pus med stor glede. Jeg lyser fred over hennes minne.

Bente Christensen

Nestleder AMOPA de Norvège